

Hãy Buông Ra

Tác Giả: Phám Đà Giang

Thứ Sáu, 07 Tháng 10 Năm 2011 06:17

Đái ngái nhá hát sáng rái . Lung linh mát thoáng mát trái chiáu tan .

Tôi nghe buái Thuyát Pháp tái chùa Thiên Môn. Xin thuát lái đá quý vá cùng nghe. Sau phán thuyát giáng, đán phán Pháp đàm. Tháy mái quý Phát tá đát câu hái đá cùng tháo luán.

Tán cuái hái tráng, có mát ông già, đáng đáy cháp tay cung kính xin hái:

- Kính bách tháy. Con hián đáng bá bánh. Hát đầu đáu đán đầu kháp, đầu thán, tiáu đáng, cao huyát áp. Báy giá lái bá bái mát chân náa a ! Suát đám qua con trán trác mái không sao ngá đác do bánh nó hành há xác thân... Cúi xin tháy tháng xót chá báo cho con làm sao cho hát đau bánh? Xin tháy cáu nguyán Đác Phát gia há cho con đác hát bánh, kháe mánh nhá xáa...

Tháy lên tiáng nhá nhá, thông thá nói: - Tháa bác, tháa đáo háu. Đác Phát đã đáy: Cõi thá gian tràn đáy đau khá! Trong đó có đánh luát: SINH, LĂO, BáNH, Tá thì đau khá vô cùng mà bác thì đáng đi vào giai đán “Bánh tát”, tác giai đán “Há hoái”.

Ván vát là thá ; tát cá đáu bá luát “Vô Tháng” chi phái. Cháng hán nhá cái áo bác đáng mác, khi mái mua vá, vá đáp đá, mám mái, óng mát, tái thám... Nháng nay bác mác đã lâu rái; màu đã bác, gáu đã sán, vai đã rách và vái đã mác. Nó đáng á tián trình há hoái! Không có gì có thá còn mãi đác, vì bán chát tá nhiên là nhá váy, mà thân xác bác cũng đáng nhá váy. Ngay khi bác mái sinh ra thì bác xinh đáp, rái bác lán lên kháe mánh. Giá đây bác đáng già yáu và đáng á thái ká bánh hoán (Sanh, Trá, Hoái, Diát). Váy bác phái cháp nhán đáu đó, bác hãy tháu hiáu bán chát cáa nó, đá bác phái cháp nhán nó mà sáng an lác vái nó, dù nó á bát cá giai đán nào.

Báy giá thân thá cáa bác đáng bát đáu suy yáu, há hoái theo tuái đái cháng chát. Thì bác đáng

Hãy Buông Ra

Tác Giả: Phm Đà Giang

Thứ Sáu, 07 Tháng 10 Năm 2011 06:17

cng lđi đó, vì đó là qui luật tđ nhiên cđ a thân xác. Chân lý không bao giđ thay đđi đó là: Sinh ra > Già cđi > Bđnh hođn > Rđi chđt đđi! Không cách chi làm khác đđ đđc. Thđi gian vđn hành cđ a đđnh luật đđ chín mùi rđi đđy bác đđ! - -

Ông già đđ nói tiđp: - Bđm thđy, nhđng con chđ a muđn chđt vđi, vì con và cháu cđ a con chđ a khôn đđn. Nhđt là còn nhiđu công viđc con đđng làm đđ dang chđ a hoàn tđt, con cđn giđi quyđt cho xong đđ.

- đđ! Tđt cđ chđ là vđy, bác chđng làm gì khác hđn khiđn bác phđi lo đđng. Công viđc cđ a thđ gian, bác hãy đđ mđc thđ gian cho hđ tđ giđi quyđt đđy. Bác nên hiđu rđng: Giđu hay nghèo, già hay trđ, đđp hay xđu, ngđđi hay vđt. Bđt cđ ai, bđt cđ vđt gi, bđt cđ đđu cũng không thđ giđ mãi tình trđng nguyên thđy nhđ lúc ban đđu đđđc. Mđi ngđđi, mđi vđt đđu phđi thay đđi khác đđ theo mđt đđnh luật: Sinh, Trđ, Hođi, Diđt, mà không cách chi sđ a đđi đđđc. Đđu mà bác có thđ làm đđđc là bác tđ quán chiđu, soi rđi vđ thân xác và tâm thđc cđ a bác, đđ bác thđy tính: “Vô ngđ” cđ a vđn vđt. Đđ không thđy có cái gì là “Tđi” hođc là “Cđ a tđi”, mà chđ là giđ có, tđm có mà thđi (Phđm sđ hđu tđđng, giai thđ hđ vđng. = Cái gì có hình có tđđng, đđu là giđ có, chđ không thđt có). Ngay nhđ nhà cđ a, sđ nghiđp, danh vđng, vđ, chđng, con cái cđ a bác cũng chđ là: “Cđ a bác trên danh nghiđ, chúng không thđc sđ thuđc vđ bác. Chúng thuđc vđ tđ nhiên!!! Nhđ đđi bác vđ a cđu mong, chđng nhđng không đđt đđđc. Thân bác vđn đđu đđn nhđ thđđng và cách suy nghĩ sai đđm cđ a bác còn đđu khđ hđn nhiđu nđa. Vì cđu mong mà không đđđc là khđ (Cđu bđt đđc khđ). Bđi vđy, bác phđi nhìn mđi thđ đđng theo bđn chđt cđ a nó và đđng níu kéo nó, đđng tiđc thđđng nó: “HẦY BUÔNG NÓ RA”. Bác hãy rđ sđch mđi thđ bên ngoài. Bác hãy “Buông ra!”. Bác đđng bđm vđ, chđng, con cái, quyđn thuđc, tài sđn, công danh... Vì nhđng thđ đđ bác không thđ mang theo đđđc, hođc bác không “buông”, thì nó cũng phđi “buông” bác mà thđi. Cho nên bác “Hãy Buông Ra!”, bđi mđi thđ đđu Vô Ngđ: “Không tđi và Không cđ a tđi”. Tđt cđ rđi sđ biđn mđt; chđng còn gì. Bác phđi nhđn biđt cho bđng đđđc đđu này, và sau khi biđt rđi thì bác hãy ‘buông’ tđt cđ. Đđng bđn tâm vđ con cái, bđy giđ chúng còn trđ. Rđi mai này chúng cũng sđ già cđy nhđ bác ngày hôm nay. Không ai trên thđ gian này có thđ trđn thoát đđđc đđnh luật: sinh tru hođi đđt... Nđu bác “Buông ra” đđđc mđi thđ thì bác mđi thđy đđđc chân lý. Vđy bác đđng lo đđng và đđng ôm giđ bđt cđ đđu gì thì bác sđ thanh thđn trong mđi tình huđng bác đđ!

Ông già hđi nđa: - Bđm bđch thđy, nghe thđy đđy đđ quá, nhđng làm sao con ‘buông ra’ cho đđđc?

- Nđu bác ‘buông ra’ không đđđc thì bác sđ vô cùng đđu khđ. Vì không ‘buông ra’ cũng chđng đđđc. Bđi mđi thđ nó không thuđc vđ cđ a bác, kđ cđ chính xác thân bác nđa. Lúc này bác hãy tđp trung tâm tđđng, đđ cho nó đđđc an nhiên tđ tđi, còn mđi viđc đđ có ngđđi khác lo. Bác hãy

Hãy Buông Ra

Tác Giả: Phm Đà Giang

Thứ Sáu, 07 Tháng 10 Năm 2011 06:17

tò nhò lòng rồ ng: “Chung s” (Tôi hỏ t viỏ c rỏ i)- Tỏ tồ ng ham sỏ ng lâu sỏ làm bác đau khỏ . Cho dù bác mong muỏ n thiỏ t tha tỏ i đầu cũng chỏ ng đỏ c. Muỏn sỏ đỏ u vô thỏ ng và luôn luôn không cỏ đỏ nh... “Sau khi sinh ra > Nó biỏ n hoỏ i > Sau khi sinh ra > Nó điỏ t đi !”. Đỏ c Phỏ t cũng thỏ , bác và cỏ bàn dân thiên hỏ cũng đỏ u nhỏ thỏ . Vỏ y mà bác muỏ n xác thân bác còn mãi sao đỏ c?

Bác hãy nhìn vào hỏ i thỏ thì biỏ t. Nó đi vô rỏ i lỏ i đi ra, bỏ n chỏ t cỏ a nó là vỏ y. Bác chỏ ng thỏ ngăn cỏ n sỏ đi ra và đi vô cỏ a nó đỏ c. Bác thỏ nghĩ coi: “Cỏ thỏ nào bác thỏ ra mà không thỏ vào đỏ c chẳng?”. Tỏ c là hỏ i thỏ nó đi vào, rỏ i nó lỏ i đi ra. Khi nó ra rỏ i thì nó lỏ i phỏ i đi vào. Tỏ nhiên là nhỏ vỏ y, không cách chi làm khác đỏ c. Y chang sỏ quá trình bác sinh ra > rỏ i già nua > rỏ i bỏ nh tỏ t > rỏ i chỏ t đi! Đó là điỏ u hoàn toàn tỏ nhiên và bình thỏ ng...

Nỏ u bác không sinh ra, thì lỏ y gì bây giỏ bác bỏ đau bỏ nh! Và lỏ y gì đỏ mai mỏ t bác chỏ t! Bác có hiỏ u điỏ u đó không ???

- Kính bỏ ch thày, con ngỏ đỏ c nhỏ ng gì thỏ y vỏ a đỏ y, nhỏ ng con vỏ n lo sỏ quá chỏ ng!

Thỏ y cỏ m ly nỏ c uỏ ng nhỏ p giỏ ng, đỏ n thày nói thêm:

- Bác nên hiỏ u rỏ ng: Vỏ n sỏ đỏ i là nhỏ vỏ y, khi bác nhỏ n thỏ c đỏ c đứng đỏ n thì bác đỏ ng do đỏ : “Hãy buông ra tỏ t cỏ , hãy đỏ p bỏ tỏ t cỏ”. Dù bác không buông nó ra thì mỏ i thỏ nó cũng bỏ t đỏ u buông bác ra đó. Này nhé! Nhỏ nhỏ ng bỏ phỏ n trong cỏ thỏ cỏ a bác nó cũng đang muỏ n rỏ i xa bác đỏ y. Vì nhỏ ng bỏ phỏ nỏ y nó đã sỏ ng đỏ thỏ i hỏ n vỏ i bác rỏ i, nên nó sỏ p ra đi đó. Bỏ n chỏ t cỏ a nó là: “Đã đỏ n, thì phỏ i ra đi”. Bỏ i thỏ gian là không có sỏ bình thỏ ng hay mãi mãi, dù bỏ t cỏ đầu, bỏ t cỏ thỏ i nào, bỏ t cỏ thành phỏ n giai cỏ p nào; ngỏ i giỏ u có, kỏ nghèo khó, ngỏ i lỏ n cũng nhỏ trỏ nhỏ , ngỏ i có hỏ c cũng nhỏ ngỏ i thỏ t hỏ c...v.v. Cũng không thỏ có sỏ bình thỏ ng đỏ c. Ai ai cũng phỏ i xoay vỏ n theo luật “Vỏ Thỏ ng” chi phỏ i. Quán triỏ t đỏ c điỏ u đó, bác sỏ chỏ còn quyỏ n luyỏ n bỏ t cỏ sỏ gì. Bác hãy ‘Buông ra’ chỏ không còn nỏ m giỏ đỏ c nỏ a, ví có giỏ cũng chỏ ng đỏ ng. Bác buông ra, thì tâm bác sỏ thỏ nh thỏ i; không buỏ n mà cũng chỏ ng vui, không khiỏ p sỏ và cũng chỏ ng liỏ u lỏ nh. Lúc bỏ y giỏ lòng bác sỏ anỏ n vỏ i trí tuỏ hiỏ u biỏ t: “Vỏ n vỏ t không bao giỏ có thỏ thỏ ng còn mãi mãi đỏ c”.

“Đỏ C TÍNH PHỏ I Đỏ I THAY Cỏ A Vỏ N Vỏ T, KHÔNG BAO GIỏ THAY Đỏ I”.

Nỏ u bác có nhiỏ u thỏ , bác sỏ phỏ i bỏ lỏ i nhiỏ u thỏ . Nỏ u bác có ít thỏ , bác sỏ bỏ lỏ i ít thỏ ; giỏ u có là giỏ u có, nỏ i danh là nỏ i danh, sỏ ng lâu là sỏ ng lâu... chỏ ng có gì khác biỏ t, mỏ i sỏ cũng thỏ thôi! Vỏ y bác hãy buông nó ra, buông cho đỏ n khi nào tâm trí bác anỏ c! Mỏ i sỏ bác không còn cỏ m thỏ y khỏ đau hay sung sỏ ng. Mỏ i- thỏ bác không còn thỏ y là cỏ a bác nỏ a; Sung sỏ ng và khỏ đau cũng đỏ u Hoỏ i, Diỏ t và Mỏ t tiêu nhỏ nhau... Duy chỏ có mỏ t thỏ là còn và còn vĩnh viỏ n là cỏ a bác. Đó là “Phỏ t tánh” là vĩnh cỏ u cỏ a bác mà thôi.

Hãy Buông Ra

Tác Giả: Phm Đà Giang

Thứ Sáu, 07 Tháng 10 Năm 2011 06:17

- Kính bch th y, con đã ng !!!

- V y sao! Bác gi i thích xem nào ?

- Th a th y, ch có đ nh lu t: “Vô Th ng” là b t bi n, là vnh c u, là th ng còn. Ngoài ra, t t c các Pháp; muôn v n v n s đ i này đ u luôn luôn bi n đ i không bao gi ng ng. Ch ng h n nh :

*THÂN VÔ TH NG: Nay kh e m nh, mai m đau. Nay đang s ng, mai đã ch t...

*TÂM VÔ TH NG: Nay đang m n th ng nhau, mai chuy n sang h n thù ân oán nhau...

*TÀI S N VÔ TH NG: C a c i nay còn, mai h t. T c là ti n nghi v t ch t không th t n t i mãi đ c... V t th này bi n đ i ch t li u thành ra v t th khác. S v t không bao gi c đ nh c .

Th y c i hoan h , đ n th y h i:

- Đúng, bác hi u khá đ y, nh v y bác s làm gì khi bác hi u nh v y?

- Kính bch th y, con s buông ra t t c mà không bám víu vào b t c đ i u gì trên th gian này. Đ m i s ch y xuôi nh dòng n c. Tính c a n c luôn ch y xu ng ch chúng (th y l u t i h), dù ch đó là đ t hay cát, ho c ru ng v n. B n ch t c a n c là nh v y, con cũng ph i gi tâm nh v y. T i sao? B m th a th y, b i n c luôn ch y m t cách t nhiên xu ng ch th p mà không có cách nào cho nó ch y m t cách t nhiên lên trên cao đ c. Đó là đ nh lu t c a c n khôn vũ tr mà th y v a ch đ y cho con.

Hãy Buông Ra

Tác Giả: Phm Đà Giang

Thứ Sáu, 07 Tháng 10 Năm 2011 06:17

- Vâng! Bác hi u đ c nh th , t c là bác đã th p sáng ng n đ c trí tu c a bác r i đ y. Bây gi ch còn m t đ u là bác đ a vào th c hành nh ng gì bác v a ch ng ng là đ t qu Ph t r i đó.

Ông già ng c nhiên th a:

- Kính th a th y, con ng là thành Ph t khó l m ch ! Đầu đ n gi n nh th y v a nói ? -

- Ph t đã có s n ngay trong bác r i. Ngu i đ i th ng mang ông Ph t th t, đi tìm ki m ông Ph t ngoài , ch n xa xôi không sao th y đ c, đ c u xin van vái... Trong lúc ông Ph t ng trong mình thí i b quên.

- B ch th y, con v n ngu t i xin th y khai th cho con đ c rõ ràng h n, ch th y nói nh th làm sao con hi u đ c.

- Có khó gì đâu: “Ph t T c Tâm”. M i ng i trong chúng ta đã có s n m t ông Ph t trong ta r i. Nh ng vì u mê t m i, nên tham lam: S c, Tài, Danh m t cách vô đ mà không hi u r ng nh ng th đó do nhân duyên gi h p t m có. H p r i tan, sinh r i đ t! Ngay nh xác thân bác cũng t m có đó. R i tr thành không đó có bao lâu! T a h nh bóng phù du, nh ào nh, nh khó s ng... Nh ng vì si mê ch y theo níu kéo nó. Nên thành chúng sinh mà thôi. Bây gi bác đã giác ng và bác buông ra nh ng th mà tr c đây bác bám víu vì ng là th t... V y là bác đã thành Ph t r i. B i Ph t và Chúng sinh ch khác nhau có m t b c:

MÊ LÀ CHÚNG SINH, GIÁC NG LÀ PH T

Ph t và chúng sinh, ch khác nhau có v y. Ví d : Ông bà thân sinh ra bác, cho bác ăn h c t i n i t i ch n; là con ng i trí th c đàng hoàng... Nh ng vì u mê! Bác ham ch i, đàn đúm v i chúng b n, sa đà say s a trác táng, h ng th thú vui v t ch t, đ n đ n sa đ a h h ng. Khi y, bác là k t i t x u xa... Nay g p duyên may bác giác ng . Th y đ c l th t. Bác b con đ ng h thân m t n t, tr l i con ng i th t c a mình... V i b ng c p và ki n th c có s n c a mình. Bác t n t y làm ăn, liêm chính, gi uy tín đ o đ c... Là bác tr thành ng i cao sang, quý phái... Nh v y, m t con ng i c a bác có hai giai đ an:

Hãy Buông Ra

Tác Giả: Ph m Đà Giang

Thứ Sáu, 07 Tháng 10 Năm 2011 06:17

- a) Giai đ o n 1: Bác là k x u xa, cho dù bác có b ng c p là ng i h c th c.
b) Giai đ o n 2: Bác là ng i cao quí. Do bác giác ng đ c chân lý đ o Pháp...

T c là tr c thì bác kà k x u xa do u mê! Sau bác thành ng i cao quí do bác giác ng . Nghĩa là x u xa hay cao quí ch khác nhau có u mê hay giác ng mà thôi. Và Ph t hay chúng sanh cũng ch khác nhau có th ...

Đ o n th y đ c bài k

Chi u nay l ng gió thu v
Lá vàng t i t tràn tr kh p n i.
Đ i ng i nh h t s ng r i .
Lung linh m t thoáng m t tr i chi u tan .
Thân em nh đóa hoa lan
Ng i đ i yêu thích muôn vàn đ m say
Nh ng r i ch ng đ c bao ngày
Cánh hoa tàn úa đ i thay hoàn toàn.